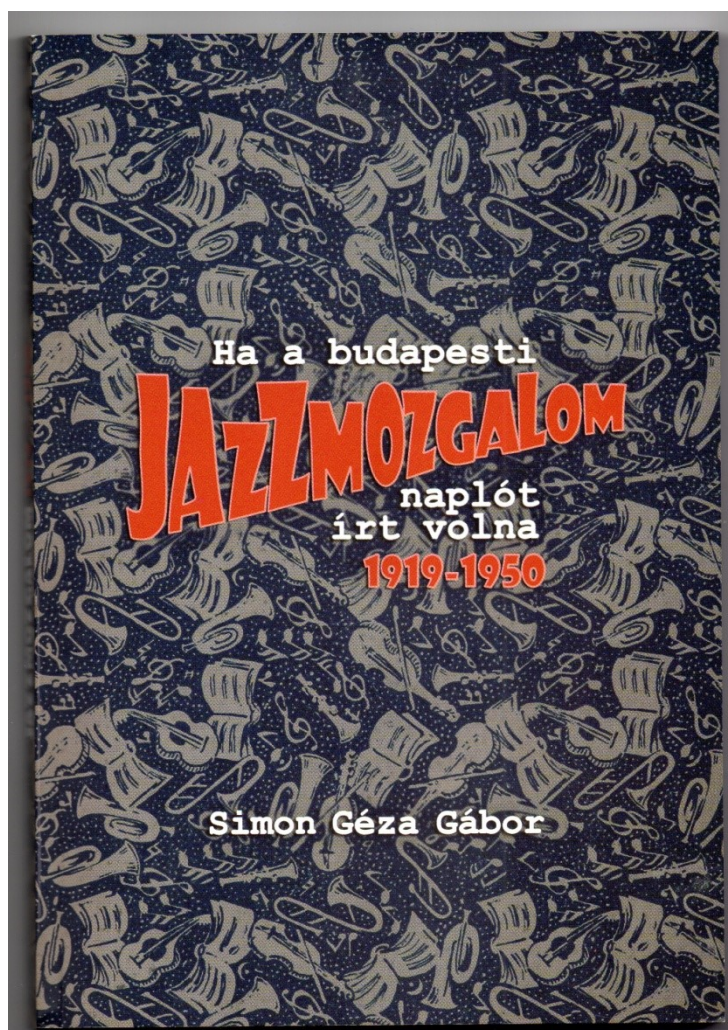

MIRE JÓK A SIMON-KÖNYVEK?
AVAGY
HA A BUDAPESTI JAZZMOZGALOM NAPLÓT ÍRT VOLNA, 1919-1950

Simon Géza Gábor dzsejszakíró és dzsejskutató által „elkövetett” könyvek száma túl van már a 40-en. Nem mindenki öröme (ezért van az elkövetés szó, ráadásul idézőjelek-közé téve)! Itthon van egy eléggé behatárolt, és a tényekre sem eléggé nyitott szakmai kör, akik nem túlzottan örülnek Simon – időnként sarkos, vitára-ingerlő – meglátásainak. A szerzőt ismerve, kutatásainak alaposságát és szakmaiságát belülről – a **Magyar JazzJutatósi Társaság** tagjaként, alapítójaként! - látva kijelenthetem: legtöbbször igaza van! Mint például a most ismertetésre-kerülő, tavaly nyáron megjelent és sorrendjében kerek, negyvenedik kötetében!

Ha szűkebben megvizsgáljuk, a *Ha a budapesti Jazzmozgalom naplót írt volna, 1919-1950* címen megjelent

idézetgyűjtemény hiánypótló kiadvány – mint a legtöbb Simon-kötet! Az adott korszakról és - a magyar dzsejtörténetből – ugyanis az adott korszak dokumentumai – a szűkös szakmai látókör és a szocializmusnak nevezett társadalmi forma mindent uralni akaró esztétikai\történeti megközelítései maradandó károkat okoztak mind a zenetörténeti folytonosság, mind a tudományosság szempontjából! A rendszerváltásig nem lehetett az adott korszakból sajtótermékeket kutatni, abból publikálni, illetve az adott időszak hiányát elfedő tudományosság az egész kultúrkör létezését is vitatta! Ennek megváltoztatására (is) tesz kísérletet ezzel a kötettel a szerző, aki – szokásától eltérően! – most kevésbé sarkosan összegez, inkább pontos idézetekkel állít emléket az adott korszak zenéjének, és ad tükröt az e korszakot negligáló szakemberek elé!

A citológia műfaja – a statisztikához hasonlóan! – nagyon gumilelkületű felvetéseket, összegzéseket is eredményezhet! Megfelelő csoportosítással ugyanis bármi, vagy annak ellenkezője is bizonyítható (klasszikus példa: a szocializmusban rendszeresen állították elének a „Tanulni, tanulni, tanulni!”-féle lenini példamondatot, holott az így – a mondattani összefüggéseiből kiragadva! – egészen mást jelentett egykoron!). Simon Géza Gábor nem

esik ebbe a hibába: ő mindenkitől idéz, ha jobbról, ha balról, ha keletről, ha nyugatról jött is! Az igazságtartalom megítélését pedig az olvasóra bízza!

Simon Géza Gábor (beceneve: SGG) zene- és hanglemeztörténész, zenei újságíró és producer, zenei könyvtáros, elismert diszkográfus
(discogs.com)

A rövid előszó után, éves bontásban kapjuk az egyes idézeteket, a forrásmű pontos megjelölésével a *dzsez|jazz\dzsezssz* műfajából (és csak honunkban jelenleg is használt szóalakokkal leírva). A szerző könyvéből ugyanis kiderült: a műfajnak itthon tíz fölötti elnevezése volt századunk első felében! Hadd idézzem most az elnevezéseket Simon könyvéből (melyek között örömmel fedeztem fel az általam is használt, fonetikusnak mondott alakot): *dsesz – dsez – dszessz – dzsesz – dzsessz – dzsesszzene – dzsez – dzsezz – jassz – jaz – jazz – jazzzene – yazz*. És ezek mindegyike – vélhetően! - NEM elírás vagy sajtóhiba következménye! Tehát aki a digitális archívumokban is kutakodni szeretne, annak ennyi alakot kell beírnia a keresőkbe!

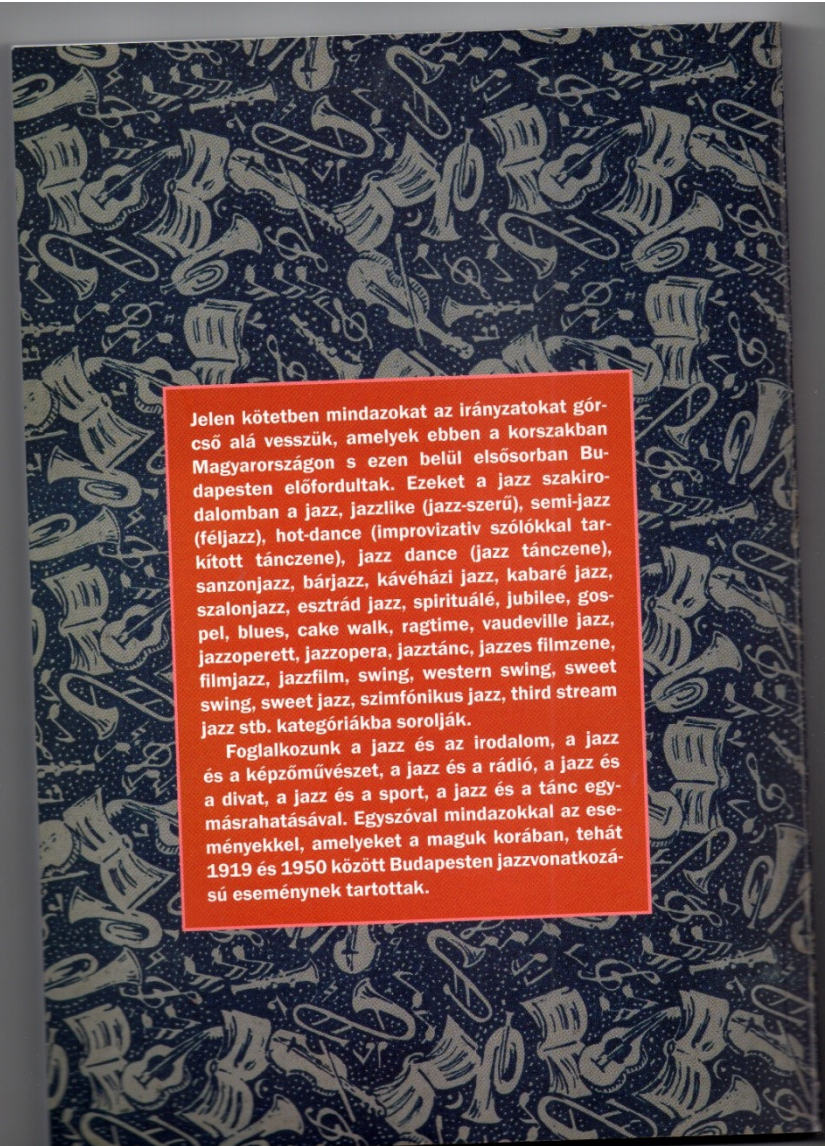
A könyv akár folyamatosan is olvasható, bár én a szemezgetést, az évek szerinti olvasgatást részesítettem előnyben. A könyv végén a pontos és alapos név- és (külön) címmutató forgatása is jó irányadó lehet.

Tegyük tehát felfedezéseket a magyar *dzsez* és kultúrtörténet múlt századi viszonyaiban. Higgyék el nekem: érdemes!

Sajnálatos viszont, hogy a könyv - az előző kötetekhez hasonlóan! - kereskedelmi forgalomba nem került, ezért csak könyvtárakban lelhető fel! Gyűjtőknek pedig a szerző könyvbemutatóin, vagy személyes kapcsolaton keresztül van remény a megszerzésére!

Simon Géza Gábor: ***Ha a budapesti Jazzmozgalom naplót írt volna, 1919-1950***
kiadó: Jazz Oktatási és Kutatási Alapítvány, 2018.
forma: Papírkötés, 240 oldal (~B5)

Libisch Károly

Jelen kötetben mindazokat az irányzatokat górcső alá vesszük, amelyek ebben a korszakban Magyarországon s ezen belül elsősorban Budapesten előfordultak. Ezeket a jazz szakirodalomban a jazz, jazzlike (jazz-szerű), semi-jazz (féljazz), hot-dance (improvizatív szóciókkal tarkított tánczene), jazz dance (jazz tánczene), sanzonjazz, bárjazz, kávéházi jazz, kabaré jazz, szalonjazz, esztrád jazz, spirituálé, jubilee, gospel, blues, cake walk, ragtime, vaudeville jazz, jazzoperett, jazzopera, jazztánc, jazzes filmzene, filmjazz, jazzfilm, swing, western swing, sweet swing, sweet jazz, szimfonikus jazz, third stream jazz stb. kategóriákba sorolják.

Foglalkozunk a jazz és az irodalom, a jazz és a képzőművészet, a jazz és a rádió, a jazz és a divat, a jazz és a sport, a jazz és a tánc egymáshatásával. Egyszóval mindazokkal az eseményekkel, amelyeket a maguk korában, tehát 1919 és 1950 között Budapesten jazzvonatkozó eseménynek tartottak.